

Sairaiden parantaminen

Vanhin Dallin H. Oaks kahdentoista apostolin koorumista on opettanut, että ihmeet edellyttävät uskoa:

”Usko on välttämätöntä taivaan voimilla parantamiseksi. Mormonin kirjassa jopa opetetaan, että ’ellei ihmislasten keskuudessa ole uskoa, Jumala ei voi tehdä mitään ihmettä heidän keskuudessaan’ (Et. 12:12) [ks. myös 1. Nefi 7:12; OL 35:9]. Merkittävässä puheessaan sairaiden siunaamisesta presidentti Spencer W. Kimball sanoi: ’Uskon merkitystä ei aina oteta kylliksi huomioon. Sairas ja hänen perheensä tuntuvat usein luottavan kokonaan pappeuden voimaan ja terveeksitekemisen lahjaan, jonka he toivovat siunauksen antavilla veljillä olevan, kun suurempi vastuu on sen sijaan sillä, joka siunataan. – Ihmisen oma usko on sittenkin tärkein asia, jos hän on tajuisaan ja pystyy vastaamaan itsestään. Mestari toisti niin usein lauseen ”uskosi on parantanut sinut” [Matt. 9:22], että siitä tuli lähes kertosäe.’ [Ks. ”Presidentti Kimball puhuu sairaan voitelemisesta ja siunaamisesta”, *Valkeus*, elokuu 1982, s. 43.]” (”Sairaiden parantaminen”, *Liahona*, toukokuu 2010, s. 49.)

Vanhin Dallin H. Oaks muistutti meitä myös siitä, että tärkeä osa uskoa on halu hyväksyä Jumalan tahto:

”Kun me käytämme Jumalan pappeuden kiistatonta voimaa ja kun me vaalimme Hänen lupaustaan, että Hän kuulee uskon rukouksen ja vastaa siihen, meidän täytyy aina muistaa, etteivät usko ja pappeuden parantava voima voi tuottaa tulosta, joka on vastoin Hänen tahtoaan, jonka pappeus on. Tätä periaatetta opetetaan ilmoituksessa, jossa annetaan ohje, että kirkon vanhimpien tulee panna

kätensä sairaiden pään päälle. Herran lupaus, että ’se, jolla on uskoa minuun tullakseen terveeksi ja jota ei ole määrätty kuolemaan, tulee terveeksi’ (OL 42:48, kursivointi lisätty). Samoin toisessa nykyajan ilmoituksessa Herra julistaa, että kun joku ’pyytää Jumalan tahdon mukaan, – tapahtuu niin kuin hän pyytää’ (OL 46:30) [ks. myös 1. Joh. 5:14; Hel. 10:5].

Kaikesta tästä opimme, etteivät edes Herran palvelijat, jotka käyttävät Hänen jumalallista voimaansa tilanteessa, jossa on riittävästi uskoa tulla terveeksi, voi antaa pappeuden siunausta, joka saa henkilön parantumaan, jos tuo parantuminen ei ole Herran tahto.

Jumalan lapsina, tietoisina Hänen suuresta rakkautestaan ja siitä, että Hän tietää parhaiten, mikä on parasta iankaikkiselle hyvinvoinnillemme, me luotamme Häneen. Evankeliumin ensimmäinen periaate on usko Herraan Jeesukseen Kristukseen, ja usko tarkoittaa luottamusta. Tunsin tuota luottamusta puheessa, jonka serkkuni piti vakavaan sairauteen kuolleen teini-ikäisen tytön hautajaisissa. Hän lausui nämä sanat, jotka ensin hämmästyttivät minua ja sitten rakensivat minua: ’Minä tiedän, että oli Herran tahto, että hän kuolee. Hän sai hyvää sairaanhoitoa. Hänelle annettiin pappeuden siunauksia. Hänen nimensä oli rukousluettelossa temppeissä. Hänen tervehtymisensä puolesta lausuttiin satoja rukouksia. Ja minä tiedän, että tässä perheessä on niin paljon uskoa, että hän olisi parantunut, ellei Herran tahto olisi ollut ottaa häntä tässä vaiheessa kotiin.’ Tunsin tuon saman luottamuksen erään toisen hienon teini-ikäisen tytön isän sanoissa tytön kuoltua syöpään. Hän julisti: ’Perheemme uskoo Jeesukseen Kristukseen, eikä se riipu lopputuloksesta.’ Nuo opetukset kuulostavat minusta tosilta. Me teemme kaiken voitavamme rakkaan ihmisen parantumiseksi ja sitten luotamme lopputuloksen suhteen Herraan.” (”Sairaiden parantaminen”, *Liahona*, toukokuu 2010, s. 50.)